

Historien bakom tillkomsten av

När man börjar grotta ner sig i all fakta som finns kring albumet *Abbey Road* blir man mer eller mindre överväldigad. Det går givetvis inte att berätta allt som är av intresse kring tillkomsten av albumet, utan här måste jag begränsa mig väsentligt. Förhoppningsvis har jag lyckats ta med några intressanta fakta kring detta 50-årsjubilerande album.

George Harrison har beskrivit i Beatlesantologin hur det slutliga albumet blev till: "Well, I think the deal was that, you know, through Let It Be it was like, I left, and we got back on the basis that we've got to just finish it up, make it tidy. So, I got back on that basis. Then everybody decided, well, we ought to do one better album". Paul lade till: "It was like, we should put down the boxing gloves and try and just get it together and really make a very special album".

Så här kände producenten George Martin för det hela:

"Let It Be was such an unhappy record (even though there are some great songs on it) that I really believed that was the end of The Beatles, and I assumed that I would never work with them again. I thought, 'What a

shame to end like this.' So, I was quite surprised when Paul rang me up and said, 'We're going to make another record — would you like to produce it?' My immediate answer was: 'Only if you let me produce it the way we used to.' He said, 'We will, we want to.' — 'John included?' — 'Yes, honestly.' So, I said, 'Well, if you really want to, let's do it. Let's get together again... (but) If I have to go back and accept a lot of instructions which I don't like I won't do it...' It was a very happy record. I guess it was happy because everybody thought it was going to be the last."

Studioteknikern Geoff Emerick, som hade hyrts in för att sätta upp Beatles nya inspelningsstudio på Apple, fick en dag ett oväntat telefonsamtal från Paul

McCartney, vilket han har beskrivit i sin bok *Here, There And Everywhere*:

Paul: "Hello, Geoff, how are you getting on?"

Geoff: "Fine, I'm just trying to sort out some of these studio costings". Geoff trodde att det var det som Paul ringde om, men det visade sig att det var det inte.

Paul: "Never mind that, Geoff, there's something more important I need to talk to you about."

We're going back into EMI this summer to record a new album, and we want you to engineer it."

Geoff — utan att tveka det minsta: "Yeah, brilliant". Geoff och Paul småpratade vidare. Så diplomatiskt som möjligt frågade Geoff Paul om alla fyra var överens.

Paul svarade: "Yes, things are pretty good. We sorted a lot of our

Abbey Road och dess namn

problems out and there's going to be a better vibe in the studio this time around. We're planning on doing this album the way we used to make records, with George really producing."

Geoff: *"It sounded almost too good to be true, but I kept my skepticism to myself. Come what may, I'd be engineering another Beatles album after all".*

Efter dessa telefonsamtal, blev det officiella datumet för inspelningarna av albumet *Abbey Road* den 1 juli 1969. Emellertid hade The Beatles varit fullt sysselsatta i studion, mest med producenten **Chris Thomas**, så pass tidigt som den 22 februari med inspelningar av låtar som till slut kom att hamna på albumet, som till exempel *I Want You (She's So Heavy)*, *Oh! Darling*, *Octopus's Garden* och *Something*!

Men det var inte förrän den 1 juli som George Martin satt vid rodret. Nu blev allt fokuserat på inspelningen av The Beatles sista (inspelade) album. Man bokade EMI Studio Two mellan klockan 14.30 och 22.00 varje dag fram till den 29 augusti för att göra albumet helt färdigt.

En händelse som gjorde att det hela inte kom igång den 1 juli som det var tänkt, var det faktum att samma dag – den 1 juli – hade **John** och **Yoko** tillsammans med Yokus dotter **Kyoko** och Johns son **Julian** under en semester i Golspie i norra Skottland råkat ut för en bilolycka. Detta ledde till

att John var på sjukhus för vård fram till den 6 juli. Hans första framträdande i studion ägde rum den 9 juli under de första inspelningarna av *Maxwell's Silver Hammer*, vilken han tackade nej till att delta vid denna dag.

Paul berättar om omslagets tillkomst och namnet på albumet i Antologin: *"While we were in the studio, our engineer Geoff Emerick always used to smoke cigarettes called Everest, so the album was going to be called Everest. We never really liked that, but we couldn't think of anything else to call it."*

Det som verkade intressant till att börja med var bergets häftiga konturer mot den blå himlen. *Everest* blev arbetstiteln på albumet. Men *Everest*-planen höll inte. Så snart albumet var färdiginspelat kände man inte för att flyga till Himalaya bara för att ta ett foto.

Ringo berättar: *"We went through weeks of all saying, 'Why don't we call it Billy's Left Boot?' and things like that."*

Paul fortsätter: *"Then one day I said, 'I've got it! – I don't know how I thought of it – Abbey Road! It's the studio we're in, which is fabulous; and it sounds a bit like a monastery."*

John Kurlander, som var ljudtekniker åt The Beatles och på första *Lord Of The*

Rings-filmen citeras om beslutet att ändra albumtiteln från *Everest* till *Abbey Road* i boken *The Beatles Recording Sessions*: *"It was around July, when it was very hot outside, that someone mentioned the possibility of the four of them taking a private plane over to the foothills of Mount Everest to shoot the cover photograph. But as they became more enthusiastic to finish the LP someone – I don't remember whom – suggested, 'Look, I can't be bothered to schlep all the way over to the Himalayas for a cover, why don't we just go outside, take the photo there, call the LP Abbey Road and have done with it?' That's my memory of why it became Abbey Road: because they couldn't be bothered to go to Tibet and get cold!"*

Kort därefter 1970, blev EMI Studios, som ligger på *Abbey Road*, omdöpt till just *Abbey Road Studios*.

Nu när albumets titel var bestämt, blev nästa steg att ta fram ett omslag till albumet. I det här fallet var nyckelordet enkelhet.

Det fanns en del planering nu när man bestämt att det inte skulle bli aktuellt att åka till Nepal för fotografering. Paul McCartney gjorde några skisser över fyra personer som promenerade på övergångsstället, speciellt det som ligger på *Abbey Road*. De övriga i bandet godkände

Do You Want To Know A Secret

Why do you do it in the road?, undrar säkert damen.

När vuxna män leker följa John...

skisserna och bestämde sig också därmed för att *Abbey Road* skulle vara albumets titel.

Paul berättar: *"The crossing was right outside, and we said, 'Let's just go out, get a photographer and walk out on the crossing. It'll be done in half an hour'. It was getting quite late and you always have to get the cover in ahead of the sound. So, we got hold of the photographer Iain Macmillan, gave him half an hour and walked across the crossing".*

Paul: *"It was a very hot day in August, and I had arrived wearing a suit and sandals. It was so hot that I kicked the sandals off and walked across barefoot for a few takes, and it happened that in the shot he used I had no shoes on, Sandie Shaw style. There's many a person who has gone barefoot, so it didn't seem any big deal for me at all."*

Fotograferingen ägde rum cirka klockan 11.30 den 8 augusti 1969. En poliskonstapel hade fått till uppgift att stoppa trafiken i cirka 10 minuter under fotograferandet, det vill säga den tid det tog för fotografen att klättra upp

Pauls skisser.

på en stege och ta sex foton.

Det tog en stund att få beatlarnas ben att promenera över övergångsstället på ett naturligt sätt. Paul studerade bilderna med förstoringsglas för att komma fram till vilket foto som var bäst. Efter fotograferingen besökte **George Harrison** och **Mal Evans** London Zoo i Regent's Park. De kom tillbaka till studion lite senare på eftermiddagen. Alla samlades nu i EMI Studio Two för att spela in

dubbleringar på låtarna *The End*, *I Want You (She's So Heavy)* och *Oh! Darling*.

Insatsen med att få fram detta skivkonvolut med denna albumtitel blev till slut väsentligt mycket enklare än att flyga till Mount Everest, vilket man faktiskt tänkte göra på allvar när man fortfarande arbetade med titeln *Everest*.

Omslaget till *Abbey Road* har blivit nära nog lika ikoniskt som omslaget till *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*. *Abbey Road*-omslaget har också det granskats noga och spekulerats omkring vad gäller till exempel myten om att Paul McCartney skulle ha ersatts av en dubbelgångare 1966.

Förutom den ikoniska bilden med de fyra beatlarna promenerandes på övergångsstället, kom även en amerikansk turist vid namn **Paul Cole** med!

Han står vid trottoaren ganska nära John Lennons huvud i synfältet. Han stod och pratade med en poliskonstapel som satt i sitt

Vi kan vandra andra hållet, andra hållet med...

Ringo provar den nyinköpta Moogen under George Harrisons överseende.

fordon när han fick syn på det han kallar för fyra kooks (knasbollar) som gick på övergångsstället. Han valde att stanna kvar där han stod i stället för att tillsammans med sin fru gå vidare till nästa turistmål på den Londontur som de gjorde.

Flera månader senare, när hans fru, som var kyrkomusiker, köpte ett exemplar av *Abbey Road* för att lära sig en av låtarna på skivan, eftersom det var någon som hade frågat efter en låt som finns på albumet i samband med ett förestående bröllop, fick maken se att han själv var med på omslaget, vilket han inte hade haft en aning om när han stod och tittar på beatlarna som promenerade fram och tillbaka.

Tilläggs kan att en del reportrar påstår att *The Mystery Man* egentligen heter **Tony Staples** och bor i närheten av *Abbey Road*...

Det blev succé för *Abbey Road*. Albumet släpptes i Amerika den 1 oktober 1969, fem dagar efter releasen i England den 26 september.

På något oförklarligt (?) sätt började icke auktoriserade kopior av albumet att cirkulera på vissa amerikanska radiostationer, vilket tvingade Capitol Records att skicka ut 4 000 exemplar av albumet tidigare än planerat till samtliga radiostationer för att alla skulle kunna vara med på banan samtidigt.

Varje exemplar åtföljdes av ett brev där det stod att man inte skulle spela något spår från skivan förrän på releasedatumet den 1 oktober så att skivaffärerna

inte skulle bli bombarderade med frågor om albumet som de ännu inte hade fått i lager. Så sto-

ra var förväntningarna på ett nytt Beatlesalbum på den här tiden.

Som var väntat, tog det bara tre veckor innan albumet nådde förstaplatsen på *Billboards* albumlista. Där låg man kvar i åtta på varandra följande veckor. Sedan började kampen om förstaplatsen med det lika populära albumet *Led Zeppelin II* med **Led Zeppelin**. Det albumet tog över förstaplatsen en vecka.

Därefter återtog The Beatles förstaplatsen under ytterligare två veckor – bara för att återigen få lämna över tätpositionen till *Led Zeppelin* under en vecka. *Abbey Road* lyckades komma tillbaka ännu en gång på förstaplatsen under en vecka följt av ännu en *Led Zeppelin*-vecka.

The Beatles låg sedan kvar på andraplatsen under de följande fem veckorna. Totalt höll sig *Abbey Road* på toppositionen under elva veckor och på andraplatsen under 7 veckor, 27 veckor bland topp tio och totalt var de på *Billboard*-listan i hela 129 veckor!

Artillio Bergholtz

Visste du detta om albumet **ABBEY ROAD?**

Nedan redovisas i sin enkelhet 30 intressanta fakta
om albumet som firar 50 år i september 2019:

1. George Martin övertalades till att producera albumet.

Efter de turbulenta sessionerna vid inspelningarna av albumet *Let It Be* kände **George Martin** att han var färdig med **The Beatles**. Han kom dock överens om att producera deras sista album efter att ha blivit tillfrågad av **Paul McCartney**. Men bara under förutsättning att han själv fick total kontroll över vad som skulle ske i studion, precis som det var när han spelade in gruppen från början. George Martin har senare beskrivit *Abbey Road* "... as a happy record ... because everybody thought it was going to be the last."

2. Latheten var det som ledde till albumets titel och omslag.

Det var lathet (men också en smula praktiskt tänkande) som gjorde att både titeln på albumet och dess omslag kom till tämligen snabbt.

3. John Lennon

blev stämd för öppningsstrofen till *Come Together*.

Detta skedde 1973 eftersom öppningsstrofen var lite för lik den som **Chuck Berry** hade skrivit till låten *You Can't Catch Me*. Parterna gjorde upp utanför domstolen, vilket innebar att John Lennon var tvungen att spela in tre låtar som ägdes av förlaget Morris Levy. Dessa tre låtar blev drivkraften hos John att spela in albumet *Rock'n'Roll* 1975 som innehåller enbart covers.

4. Alla beatlarna samt George Martin var helt överens om albumets bästa låt.

Alla var de helt överens om att *Something* var albumets höjdpunkt och därmed också bästa låt. Det var inte bara den inre cirkeln som tyckte så. **Frank Sinatra** spelade in låten – två gånger – och kallade den för "the greatest love song of the past 50 years". Trots detta kallade han – av misstag – låten för en Lennon-McCartney-komposition under

lång tid. Hur bra låten var har bland annat visat sig i att *Something* är den enda **George Harrison**-komposition som fått ligga på A-sidan av en Beatlessingel.

5. Alla utom Paul hatade Maxwell's Silver Hammer.

Paul provade att få med låten under inspelningarna av albumet *Let It Be* utan framgång. Nu kom han igen med samma låt, vilket fungerade, men George Harrison tyckte att låten var fruity (i bemärkelsen knasig). **Ringo Starr** tog det hela ett steg vidare genom att kalla den för "the worst track we ever had to record", med tillägget att det tog alldeles för många dagar att spela in låten innan Paul var nöjd. Han tyckte att inspelningarna went on for "f---ing weeks".

Men Paul försvarade sig med att säga att låten var "just a silly story that epitomizes the downfall of life. Just when everything is going smoothly – bang! bang! – down comes Maxwell's silver hammer and ruins everything".

6. Paul behövde en hel vecka för att spela in *Oh! Darling*.

Under perioden 17-23 juli 1969 kom Paul McCartney cirka en halvtimme tidigare till studion innan de ordinarie inspelningarna

skulle starta – för att spela in sången till *Oh! Darling*. Anledningen till detta förfarande var enkel. Genom att spela in tidigt på dagen fick hans röst en raspigare klang, vilket var det han ville få fram. Paul: *"I wanted it to sound as though I'd been performing it onstage all week"*.

7. John Lennon gillade inte idén med att spela in medley. George Martin och Paul McCartney hade en önskan om att skapa ett koncept av låtar i stil med vad man arbetade fram under inspelningsarna av *Sgt. Pepper*-albumet. Man ville helt enkelt sätta ihop ett antal inte helt färdiga musikaliska idéer. John Lennon å sin sida ville bara ha ett traditionellt album där låtarna var åtskilda utan några länkar eller liknande. Under ett tillfälle diskuterade man att ena sidan av skivan skulle innehålla McCartney-låtar och den andra Lennon-låtar. Men till slut gav John Lennon med sig och bidrog till medleyt med *Sun King*, *Mean Mr. Mustard* och *Polythene Pam*.

8. Paul McCartney lånade text till låten *Golden Slumbers* från en 1550-talspoet.

När Paul var på besök hos sin far, såg Paul en pianobok som hade lämnats kvar av hans styvsyster *Ruth* och som innehöll poem av 1500-talsdramatikern *Thomas Dekker*. Paul ändrade några ord i Dekkers *Cradle Song*, som är ett poem och en godnattvisa som ingår i Dekkers komedi *Patient Grissel* från 1603, satte sin egen melodi till texten och arbetade fram texten till en låt som han hade skrivit. Thomas originaltext inledes med orden *"Golden slum-*

bers kiss your eyes / Smiles awake you when you rise / Sleep pretty woman, do not cry / And I will sing a lullaby".

9. Ringo var tvungen att överta-las till att spela trumsolo i låten *The End*.

Under lång tid hade Ringo motstått alla försök från andra att få honom att spela trumsolon. Men, kanske för att *Abbey Road* verkade bli den sista skivan som de skulle spela in tillsammans, gick han med på att spela ett 15-sekunders trumsolo i låten *The End* efter en hel del tjat. Solot pågår mellan 0:19 och 0:34 in på låten. Tilläggas kan – när vi ändå är inne på solospel, så spelades de tre gitarrsolona av i tur och ordning Paul, George och John, som följer på Ringos trumsolo, in i en och samma tagning.

10. Låten *Her Majesty* råkade bli ett dolt spår på albumet av en ren tillfällighet.

När man satte ihop en råkopia av skivans medley, hade man från början lagt in *Her Majesty* mellan *Mean Mr. Mustard* och *Polythene Pam*. Men Paul bestämde sig för att ta bort *Her Majesty* eftersom han inte gillade den. Men eftersom ljudteknikern *John Kurlander* hade blivit tillsagd att aldrig slänga bort några inspelningar stoppade han in *Her Majesty* cirka 20 sekunder efter *The End*. Och sedan tog man fram en acetatskiva på det hela från taperna och när Paul hörde resultatet, så gillade han det hela i det nya sammanhanget. Så låten fick vara kvar även på den slutliga skivan.

Eftersom låten inte var med i låtförteckningen på omslaget till albumet *Abbey Road* räknas albu-

met som ett av de första med ett så kallat dolt/gömt spår inom rockmusiken. På senare utgåvor av *Abbey Road* finns låten med i låtförteckningen.

11. Designade kostymer för alla utom George Harrison.

Ringo, Paul och John bar vid denna fotosession kostymer designade av *Tommy Nutter* från Wales.

12. Folkabilens öde.

Efter det att albumet hade släppts stals nummerplåten (LMW 281F) på den Volkswagen som var med på omslaget ett otal antal gånger. Bilen tillhörde en person som bodde i en lägenhet mitt emot EMI Studios. Bilen såldes 1986 och hamnade på ett museum i Tyskland 2001.

13. Polisbilens nummerplåt gillades av Oasis.

Samma nummerplåt på polisbilen (SYD 724F) på höger sida av konvolutet använde sig gruppen Oasis av på den Rolls Royce som finns med på konvolutet på deras album *Be Here Now*.

14. Dekorörer som jobbade i EMI Studio med på konvolutet.

Man kan knappt se dem, men på den vänstra trottoaren, lite längre bak, står tre dekorörer, som har blivit identifierade som

Do You Want To Know A Secret

Alan Flanagan, Steve Millwood och Derek Seagroave. De höll på med ett dekorationsarbete inne på EMI Studios och var på väg tillbaka från lunch när bilderna togs.

15. Konvolutets framsida saknar såväl skivtitel som artistnamn.

Albumet *Abbey Road* är det enda originalalbumet i Storbritannien med The Beatles som inte har med vare sig artistens namn eller albumets titel på framsidan. Detta var **John Kosh**s idé. Han arbetade som chefsdesigner för albumet. Han fick igenom denna udda idé trots att EMI förklarade att albumet inte skulle kunna sälja om det inte framgick vem som var artisten och albumets titel. Kosh förklarade idén med: "we didn't need to write the band's name on the cover... They were the most famous band in the world".

16. Endast sex bilder blev tagna av fotografen Iain McMillan.

Totalt togs bara sex foton på beatlarna när de gick fram och tillbaka tre gånger över övergångsstället. Paul var den som valde ut den bild han tyckte var bäst – foto nummer 5, vilket alla var överens om.

17. George skrev *Here Comes The Sun* i Eric Claptons trädgård.

18. Fleetwood Mac inspiratör till soundet på *Sun King*.

Enligt George Harrison var det gruppen **Fleetwood Macs** ljudbild på låten *Albatross* som inspirerade George Harrison till gitarrspelet på låten *Sun King*.

19. *Come Together* blev bannlyst av BBC.

Låten fick inte spelas på BBC radio 1969, eftersom det i texten förekom reklam för drycken Coca Cola.

20. Inspirationen till *She Came In Through The Bathroom Window*.

Inspirationen till denna udda titel kom från det faktum att några av de så kallade *Apple Scruffs* (flickorna som hängde utanför Beatleskontoret) bröt sig in i Pauls hus via badrumsfönstret och stal både kläder och fotografier!

21. Harrisons *Something* inspirerad av James Taylor.

Efter att ha lyssnat på James Taylor låt *Something In The Way She Moves* redan under inspelningarna av det vita dubbelalbumet, skrev George *Something*.

22. Så kom *Octopus's Garden* till.

Octopus's Garden är Ringos andra solokomposition som släpptes på ett Beatlesalbum. Låten inspirerades av en resa till Sardi-

nien i Italien ombord på en yacht ägd av **Peter Sellers**.

Ringo hade lämnat bandet under två veckor tillsammans med sin familj under inspelningarna av albumet *The Beatles*. Starr skrev det mesta av texten. Låtens melodiska struktur skrevs delvis i studion av George Harrison. George och Ringo kom senare att samarbeta som kompositörer på Ringos sololåtar; *It Don't Come Easy*, *Back Off Boogaloo* och *Photograph*.

23. *I Want You (She's So Heavy)* handlar om Yoko.

Så här har John Lennons själv sagt i en intervju med musiktidningen *Rolling Stone* 1970: "She's So Heavy was about Yoko. When it gets down to it, like she said, when you're drowning you don't say 'I would be incredibly pleased if someone would have the foresight to notice me drowning and come and help me,' you just scream. And in *She's So Heavy* I just sang 'I want you, I want you so bad, she's so heavy, I want you,' like that".

24. *Because* är inspirerad av Beethoven.

Detta var den sista låten från albumet som spelades in i EMI Studios, John Lennon hade låtit sig inspireras av **Ludwig van Beethovens** månskenssonat och framfördes med The Beatles så karaktäristiska trestämmiga harmonier. Ringo var inte med på inspelningen.

25. *You Never Give Me Your Money* inspirerades i viss mån av Allen Klein.

Paul McCartney har förklarat vad låten handlar om i boken *Paul McCartney Many Years From Now* av **Barry Miles**: *'This was me directly lambasting (skälla ut, red. anm.) Allen Klein's attitude to us: no money, just funny paper, all promises and it never works out. It's basically a song about no faith in the person, that found its way into the medley on Abbey Road. John saw the humour in it'*.

26. *Sun King* med nonsenstext.

Det antas att John Lennon hämtat titeln från **Nancy Mitfords** biografi över den franske kungen **Louis XIV**, även kallad solkungen. Låten fortsätter med hittepå-spanska, hittepå-italienska och portugisiskt nonsens med några engelska fraser inkastade.

Så här berättar John Lennon om låten i *Antologin*: *'When we came to sing it, to make them different we started joking, saying 'cuando para mucho'. We just made it up. Paul knew a few Spanish words from school, so we just strung any Spanish words that sounded vaguely like something. And of course we got 'chicka ferdí ferdí' - that's a Liverpool expression; it doesn't mean anything, just like 'ha ha ha'. One we missed: we could have had 'para noia', but we forgot all about it. We used to call ourselves Los Para Noias.'*

Paul och Glyn Johns i studio tillsammans med Mick Jagger.

27. *Mean Mr Mustard* var först tänkt för det vita dubbelalbumet.

Låten skrevs av John Lennon våren 1968 när gruppen var i Indien. Det var tänkt att låten skulle ingå på albumet *The Beatles* men började inte spelas in förrän *Abbey Road*-inspelningarna började året efter.

28. *Polythene Pam* lär härstamma från två damer.

Karaktären Polythene Pam antas ha tagits från två kvinnor från olika tidpunkter i Beatles karriär. Den ena anses vara **Pat Dawson** (född **Hodgett**), ett fan från gruppens tidiga början i Liverpool. Hon var även känd under namnet Polythene Pat eftersom hon hade en stor förkärlek för polyeten, som är den svenska översättningen av polythene.

Den andra kvinnan var flickvän till den engelske beatpoeten **Royston Ellis**, som The Beatles hade agerat kompband till i Liverpool i juni 1961. Gruppen fortsatte att vara polare med Ellis i ett antal år och i augusti 1963 hade John Lennon ett minnesvärt möte med Ellis och hans flickvän **Stephanie**.

29. *Carry That Weight* grundas på gruppens problem med Apple.

Låten, som spelades in som ett spår tillsammans med *Golden Slumbers*, skrevs av Paul McCartney. Låten anspelar på de problem som gruppen hade – inte minst med det ekonomiska samarbetet med Apple.

Låten spelades in onsdagen den 2 juli 1969 när John Lennon var på sjukhus efter en trafikolycka. De övriga tre beatlarna spelade in 15 tagningar av låten. George Harrison spelade bas, Paul McCartney spelade piano och Ringo Starr spelade trummor. Den 30 juli fortsatte man med inspelningar av de vokala inslagen och då var John Lennon tillbaka i studion.

30. Hela albumet spelades in mellan den 22 februari och den 19 augusti 1969.

Producenten var George Martin, **Chris Thomas** och **Glyn Johns**. Tekniker på albumet var **Geoff Emerick**, **Phil McDonald**, **Jeff Jarratt**, **Glyn Johns**, **Barry Sheffield** och **Tony Clark**.

Artillio Bergholtz

Only A Northern Song

Abbey Road – The Anniversary Editions

50-årsutgåvorna av **The Beatles** album *Abbey Road* som kom ut den 26 september 1969 har nu, släppts i inte mindre än sex olika format. Se nedan.

Cd/Lp etc: Apple/Universal Music Group International. RFP. 27 september 2019. Producent: **Giles Martin**. Artist: **The Beatles**.

Eftersom albumet inte släpptes förrän den 27 september, har vi med anledning av pressläggnings-tiden för *Beatles Nytt* inte hunnit med att lyssna igenom materialet. En recension av låtinnehållet kommer således i nästa nummer av tidningen. Under tiden presenterar vi de olika formaten av *Abbey Road*-utgåvan och dess faktamäs-siga innehåll.

För en fullständig förteckning över vilka spår som ingår på respektive skiva, se artikeln på vår hemsida www.beatlesnytt.se daterad den 9 augusti 2019.

Abbey Road 4 Disc Super Deluxe Edition

Denna utgåva innehåller tre cd-skivor, en Blu-rayskiva och en bok. Boken är på 100 sidor, med förord av **Sir Paul McCartney** och med introduktion av producenten **Giles Martin**.

Beatleshistorikern, författaren och radioproducenten **Kevin Howlett** har skrivit ett antal kapitel i boken, som dessutom innehåller ett flertal inte tidigare publicerade foton, varav flera tagna av **Linda McCartney**.

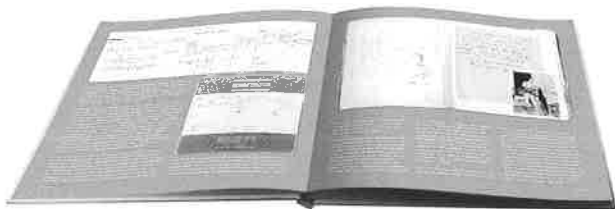
David Hepworth, musikjournalist och författare, har skrivit om albumets påverkan på musikkivet under de 50 år som har gått sedan skivan kom ut den 26 september 1969.

Dessutom finns här även handskrivna texter, teckningar och arrangemang av **Sir George Martin**. Det finns även ett bokfodral, där alla skivorna och boken får plats. Totalt innehåller boxen 40 spår. En kort sammanfattning av skivornas innehåll:

Cd1: New *Abbey Road* stereo albummix (17 spår), cd2: Demos and Outtakes (12 spår), cd3: Demos and Outtakes (11 spår), cd4 (Blu-ray): Dolby Atmos mix av hela albumet/5.1 surround av hela albumet/ hi-res stereomix av hela albumet.

Abbey Road 3 LP Deluxe Edition

Denna utgåva innehåller samma 40 spår som på utgåvan ovan:

LP1: New *Abbey Road* stereo albummix, LP2: Demos and Outtakes, LP3: Demos and Outtakes, ett fack för två album, ett fack för ett album + ett 4-sidigt insticksblad, bokfodral med lock som kan öppnas.

Abbey Road 2 CD Deluxe Edition

De två cd-skivorna är i digipackfodral och innehåller totalt 33 spår (17 + 16) enligt nedan. Till detta kommer ett 40-sidigt häfte.

Cd1: New *Abbey Road* stereo albummix (17 spår), cd2: Demos and Outtakes (16 spår).

De låtar som inte ingår i denna utgåva - 7 spår - är: *Goodbye* (Home Demo), *The Ballad Of John And Yoko* (Take 7), *Old Brown Shoe* (take 2), *Come And Get It* (Studio Demo), *The Long* (Trial Edit & Mix - 30 juli 1969), *Something* (Take 39, enbart stråkar) och *Golden Slumbers/Carry That Weight* (Take 17 - instrumental - enbart stråkar och blås).

Abbey Road 1 CD - Anniversary Edition

Cd1: New *Abbey Road* stereo albummix (17 spår), ett 40-sidigt häfte.

Sam Okell.

Abbey Road 1 LP - Anniversary Edition

LP1: New *Abbey Road* stereo albummix (17 spår).

Abbey Road 1 LP - Anniversary Edition - Picture Disc

LP1: New *Abbey Road* stereo albummix (17 spår).

Detta är första gången som

Abbey Road har remixats och presenteras tillsammans med ytterligare sessionsinspelningar och demoinspelningar. För att skapa den nya stereoversionen 5.1

surround och Dolby

Atmos mixningar, har Giles Martin och **Sam Okell** arbetat med ett team av experter och specialister på ljudrestaurering i *Abbey Road Studios*.

Denna *Super Deluxe Edition* av *Abbey Road* innehåller den nya stereomixningen, hämtad direkt från originalbanden (8 spår). Vid den nya mixningen har Giles Martin använt sig av albumets originalmixning i stereo som utfördes av hans far George Martin.

Artillio Bergholtz

On The Line

Cd: Warner Bros Records LC00392 (Made in The E.U.). RFP 22 mars 2019. Producenter: **Ryan Adams, Beck Hansen och Jenny Lewis** i olika konstellationer på lite olika låtar. Artist: **Jenny Lewis**.

Kommentarer: På denna platta, hennes fjärde, som innehåller elva spår, har Jenny Lewis lyckats få med sig några stora gästartister, såsom **Ringo Starr** som spelar trummor på två av låtarna - *Heads Gonna Roll* och *Red Bull & Hennessy*. Alla låtarna är skrivna av Lewis.

Heads Gonna Roll är en långsam låt med tämligen klassiska harmonier. Säkert inte speciellt svårt för Ringo att träffa rätt i denna taktfasta låt. Trots enkelheten låter det rätt bra. *Red Bull & Hennessy* låter som en rätt tuff blandning. Låten är i alla fall en något snabbare låt med väldigt distinkt trumbeat men inte något som berör mig. Tyvärr får jag inga extraordinära vibbar av någon av ovan nämnda låtar, även om Ringo sitter vid trummorna. De flesta låtarna går i långsamt eller medumtempo.

Artillio Bergholtz

1.

BEATLES SPELAR IN ABBEEY ROAD

2.

3.

4.

5.

1: Paul McCartney ger tummen upp efter att ha lyssnat på en av inspelningarna. 2: George och Paul verkar 4: Ringo, George och John i studio 2. 5: Ringo tar en paus i studion. 6: Från vänster: George, Mike Vickers, John Lennon Moog synthesizer under Mike Vickers överseende. 8: John Lennon ser ut att begrunda läget i Silver Hammer.

stormtrivas i studion vid sångmicken. 3: Paul McCartney med sin favoritgitar - Epiphone Casio elgitar. om lärde beatlarna att spela på the Moog synthesiser, Paul och en skymd George Martin 7: Här testar studion. 9: George och Paul koncentrerade på sina stämmor. 10: Ringo vid inspelningarna av *Maxwell's*